

Punapa punika Kasunyatan? - Nomer Sekawan

Aja nganti Manah Paduka kagegeran

Jeff Pippenger

2023-09-09

Ing wiwitaning sajarah Millerit ing taun 1798, wahyu bab Kali Ulai ing kitab Daniel kabukak segelé, lan nimbulaké tambah ing kawruh kang nyoba lan ngetingalaké rong golongan wong kang nyembah. Wahyu Ulai makili pesen batin tumrap umat Allah kaya dene diwakili déning pitu pasamuwan ing Wahyu bab loro lan telu. Ing pungkasaning sajarah kenabian kang diwiwiti ing taun 1798, ing pasamuwan kémah Exeter wiwit tanggal 12–17 Agustus 1844, pesen Babakan Wengi kabukak segelé nalika Singa saka taler Yehuda nyingkiraké asta-Nya saka satunggaling kayektèn kang sinigid, kang nimbulaké tambah ing kawruh kang nyoba lan ngetingalaké rong golongan wong kang nyembah.

Ing taun 1989, nalika, kaya kang katêrangaké ing Daniel bab sewelas, ayat patang puluh, nagara-nagara kang makili tilas Uni Soviet kasapu déning kapausan lan Amerika Sarékat, wahyu bab Kali Hiddekel ing kitab Daniel kabikak ségelé, ngasilaké tambah ing kawruh kang nyobi lan nduduhaké anané rong golongan wong kang padha ngabekti. Wahyu Hiddekel iku makili piwulang lahiriah bab mungsuh-mungsuh umaté Allah, kaya kang dilambangaké déning pitung ségel ing kitab Wahyu. Ing pungkasaning sajarah kenabian kang wiwit ing taun 1989, diwiwiti ing rong minggu pungkasan sasi Juli, 2023, Singa saka taler Yehuda wiwit lumebu ing prosès mbikak ségelé piwulang Pekik Tengah Wengi kanthi ngedohaké astané saka sawijining kayektèn kang kasimpen, kang lagi ngasilaké tambah ing kawruh kang lagi nyobi lan ing wekasané bakal nduduhaké anané rong golongan wong kang padha ngabekti ana ing antarané umaté Allah.

Ing ayat kapisan ing Yohanes pasal patbelas, Kristus nglilani para sakabat supaya aja nganti atiné padha giris.

Aja nganti atimu giris: kowé padha pracaya marang Allah, pracayaa uga marang Aku.
Yokanan 14:1.

Ing sajroning sawetara jam Kristus katangkep, lan ora suwé sawisé iku Panjenengané kasalib, kasarekaké, lan kawungokaké manèh. Sawisé minggah marang Sang Rama, Panjenengané bali marang para muridé.

Nalika lagi padha matur mangkono, Gusti Yesus piyambak jumeneng ana ing tengah-tengahé wong-wong mau, sarta ngandika marang wong-wong mau, “Tentrem-rahayu kagem kowe.” Nanging wong-wong mau katempuh giris lan kaget, lan padha ngira yen padha weruh roh. Panjenengane banjur ngandika marang wong-wong mau, “Yagéné kowé padha kagelisah? Lan yagéné pikiran-pikiran kuwi njedhul ana ing atimu?” Lukas 24:36–38.

Kacekewan kang kapisan ing sajroning sawijining garis reformasi dumadi nalika umaté Allah lali marang sawijining kayektèn kang sadurungé wis kababar. Para sakabat wus lali marang apa kang wis dipangandikakaké déning Gusti Yésus marang wong-wong mau kurang saka seminggu sadurungé rasa wedi lan kacekewané kababar ing sajroning krisis salib.

Kacekewan kang kapisan iku diterusaké déning sawatara mangsa ngentèni, kang ing pasemon bab sepuluh prawan kawejangan déning anané Pangantèn Lanang kang katingal ora rawuh. Gusti Yésus wis ngandikani para sakabat kanthi cetha yèn Panjenengané badhé tindak marang Ramané, nanging bakal rawuh manèh. Kawruh sadurungé bab apa kang bakal kelakon, kang wis diparingaké Panjenengané marang para sakabat, ora nyegah wong-wong mau supaya ora katutupan déning krisis. Ing konteks pasemon bab sepuluh prawan, krisis iku papan ing ngendi watak kababar, nanging ora tau kawangun. Gusti Yésus wus milih lan netepaké para sakabat, lan Panjenengané ngandikakaké kayektèn iku dhéwé marang wong-wong mau sadurungé krisis.

Kowé dudu sing milih Aku, nanging Aku sing wis milih kowé, lan wis netepaké kowé, supaya kowé padha lunga lan ngasilaké woh, lan supaya wohmu iku tetep ana; supaya samubarang apa waé kang kokjaluk marang Sang Rama ing asmaku, Panjenengané maringaké marang kowé. Yokanan 15:16.

Nanging sanadyan wong-wong mau wis kapilih, iku ora ngalang-alangi wong-wong mau supaya ora katumpes déning krisis kasebut.

“Watak kababar lumantar sawijining krisis. Nalika swara kang temen-temen nguwuh ing tengah wengi, ‘Lah, panganten kakung teka; metua sira kabeh arep nyongsong dhèwèké,’ para prawan kang padha turu padha tangi saka pangimpené, lan katara sapa kang wis nindakaké panyawisan kanggo prastawa iku. Loro-loroné padha kaget tanpa waspada, nanging kang siji wus siyap tumrap kaanan darurat, lan kang sijiné katitik tanpa panyawisan. Watak kababar lumantar kahanan. Kaadaan darurat ngatonaké logam sejati saka watak. Sawijining bilai kang dumadakan lan ora diarep-arep, katilaran amarga pati, utawa krisis, sawijining lara kang teka tanpa dinyana, utawa kasangsaran, sawijining prakara kang ndadèkaké nyawa ngadhepi pati adu arep, bakal ngatonaké kasunyatan batin saka watak. Bakal kababar apa ana pracaya kang sejati marang prasetyaning pangandikaing Allah utawa ora. Bakal kababar apa nyawa iku disangga déning sih-rahmat utawa ora, apa ana lenga ana ing wadhah bebarengan karo damar iku.”

“Mangsa panggoda tekan marang saben wong. Kados pundi tumindak kita nalika ana ing sangisoring ujian lan pambuktèning Allah? Punapa damar kita mati? utawi taksih kita tetepa njagi supados murub? Punapa kita sampun kasiyapake tumrap saben kaanan darurat awit saking sesambetan kita kaliyan Panjenenganipun ingkang kebak sih-rahmat lan kayekten? Limang prawan wicaksana boten saged nularake watakipun dhateng limang prawan tanpa kawicaksanan. Watak kedah kawangun dening kita piyambak-piyambak.” Review and Herald, October 17, 1895.

Pamedharingipun Gusti Yesus Kristus ingkang dipunsebataken wonten ing ayat-ayat wiwitan saking kitab Wahyu punika inggih menika pesen pepènget ingkang pungkasan

dhateng pasamuwan lan salajengipun dhateng jagad. Pamedharing punika dipunbikak segelé sakderengipun wekdal kasempataning sih-rahmat katutup déning Singa saking taler Yehuda, ingkang sampun dipunmangertosi wonten ing Wahyu bab gangsal minangka satunggal-satunggalipun ingkang pantes mbikak kitab ingkang kasegel punika.

Lan salah siji saka para pinituwa mau ngandika marang aku, Aja nangis: lah, Sang Singa saka taler Yehuda, Sang Oyodé Dawud, wus menang supaya bisa mbukak kitab iku lan nguculi pitung segelé. Wahyu 5:5.

Singa saka taler Yehuda iku uga “oyodé Dawud,” lan Panjenengané uga “putrané Dawud” lan uga Gustiné Dawud. Sesambungan kang diwakili déning Singa saka taler Yehuda iku nandhakaké yèn nalika Singa saka taler Yehuda ngetrapaké segel utawa mbikak segel sawijining kayektèn, Panjenengané nindakaké mangkono kanthi migunakaké paugeran panyebutan kang kapisan, kang nandhakaké pungkasaning sawijining prakara lumantar wiwitaning sawijining prakara, kaya kang diwakili déning Gusti Yésus minangka “oyodé Dawud.” Nalika sawijining kayektèn dibikak segelé ing ‘sawijining’ wektu pungkasan, sawijining proses panyucek diwiwiti, kaya kang diwakili ing Daniel rolas.

“Iku Sanga Singa saka taler Yehuda kang mbikak segelé kitab iku lan maringi marang Yohanes wahyu bab apa kang bakal kelakon ing dina-dina wekasan iki. Daniel ngadeg ing pandumane kanggo neksèkaké paseksènipun, kang kaségel nganti tekan wektuning wekasan, nalika pawarta malaékat kang kapisan kudu kawartakaké marang jagad kita. Prekara-prekara iki gadhah wigati tanpa winates ing dina-dina wekasan iki, nanging nalika ‘akeh wong bakal disucèkaké, lan diputihaké, lan diprecaya,’ ‘wong duraka bakal tumindak duraka: lan ora ana siji waé saka wong duraka kang bakal mangerti.’”
Manuscript Releases, jilid 18, 14, 15.

Pakaryané Gusti Yésus minangka Singa saka taler Yehuda iku kagungan wigati tanpa wates, nanging “ora ana” wong “duraka sing bakal mangertèni” pakaryanipun utawa pesen kang wis kabukak segelé.

Panjenengané banjur ngandika, Lungaa ing margamu, Dhanièl: amarga tembung-tembung iku katutup lan kacap nganti tekan wekasaning jaman. Akeh wong bakal disucèkaké, lan diputihaké, lan diuji; nanging wong duraka bakal tumindak duraka: lan ora ana siji waé saka wong duraka kang bakal mangertèni; nanging wong wicaksana bakal mangertèni. Daniel 12:9, 10.

Prosès pangujian punika dipralambangakên lumantar tigang langkah: “dipunresiki, dipunputihakên, lan dipuncobi.” Tigang langkah punika nglambangakên tigang langkah saking “Injil langgeng,” ingkang wontên ing pawartosipun malaékat kapisan dipunwedharakên minangka wediya marang Gusti Allah (dipunresiki), mènèhana kamulyan dhateng Panjenenganipun (dipunputihakên), awit jam pengadilanipun sampun rawuh (dipuncobi). Tigang langkah punika inggih punika ‘kayekten,’ kados dene dipralambangakên déning aksara kapisan, aksara kaping tigalas, lan aksara pungkasan saking abjad Ibrani; lan manawi aksara-aksara punika dipunsatunggalakên manut tatanan

punika, tembung Ibrani “kayekten” kabentuk.

Telung langkah iku minangka “dalan,” awit dalané Allah, miturut Asaf ing Jabur 77:13, ana ing pasucèn, ing ngendi ana ing plataran wong dosa disucekaké lumantar penumpahan getih. Getih iku banjur digawa mlebu ing papan suci, kang nglambangaké panyucèn, yaiku proses dadi “putih.”

Lan salah siji saka para pinituwa mangsuli, ngandika marang aku, “Sapa ta wong-wong iki sing kaprabon jubah putih, lan saka ngendi tekane?” Aku banjur matur marang dheweke, “Tuanku, panjenengan ingkang pirsane.” Panjenengane banjur ngandika marang aku, “Iki yaiku wong-wong sing wus metu saka kasangsaran gedhe, lan wus ngumbah jubahe, sarta wus ndadekake putih ana ing getihe Sang Cempen.” Wahyu 7:13, 14.

Wong dosa sing wis kabeneraké lan disucekaké banjur disiyapaké supaya “diuji” ana ing pangadilan kang dilambangaké déning Papan Mahasuci. Gusti Yesus iku “dalan”, “kayektèn”, lan “urip”. Dalan iku wiwitan, kayektèn iku pérangan tengah, lan urip iku pungkasan. Manawa kita diresiki lumantar langkah kang kapisan, kita wus ana ing dalan, yaiku dalanipun wong kang wis kabeneraké.

Nanging dalané wong mursid iku kaya pepadhang kang sumunar, kang saya padhang saya cetha nganti tekan ing kasampurnaning awan. Wulang Bebasan 4:18.

Langkah kapindho yaiku perwujudan kabeneran kang kalaksanakake déning kayektèn Panjenengané, awit Sabda Panjenengané iku kayektèn.

Sucèkna wong-wong mau lumantar kayektèn Paduka; pangandika Paduka iku kayektèn. Yokanan 17:17.

Wong-wong kang wis kabeneraké dipralambangaké déning undhak-undhakan kapisan, déné wong-wong kang wis disucekaké dipralambangaké déning undhak-undhakan kapindho. Loro undhak-undhakan kang kapisan mau nyawisaké wong-wong kang wis kabeneraké lan disucekaké supaya lumebu ing pangadilan lan nampani urip langgeng. Gusti Yesus iku dalan, kayektèn, lan urip.

“Kaadilan ana ing sajroning ati kaestokake dening kaadilan ana ing lair. Wong kang adil ana ing sajroning ati ora atos atine lan ora tanpa rasa welas, nanging saben dina saya tuwuh dadi sarupaning gambar Kristus, lumaku saka kakuwatan marang kakuwatan. Wong kang lagi kasucèkaké dening kayekten bakal bisa ngendhalèni awaké dhéwé, lan bakal ngetutaké tapak-tapak Kristus nganti sih-rahmat kaserep ing kamulyan. Kaadilan kang ndadèkaké kita kabeneraké iku kaanggep dadi kagungan kita; kaadilan kang ndadèkaké kita kasucèkaké iku diparingaké marang kita. Kang kapisan iku dadi hak kita tumrap swarga, kang kapindho iku dadi kasiyapan kita tumrap swarga.” Review and Herald, 4 Juni 1895.

Ing pasal patbelas nganti pasal pitulas saka Injil Yohanes, bola-bali dipunrembag bab prakara tanggapan para murid nalika Kristus nilar wong-wong mau kanggo tindak marang Rama-Nipun. Panjenengané paring janji badhé rawuh malih, lan Panjenengané mangertos,

(sanadyan para murid boten mangertos), bilih krisis ingkang badhé enggal dumugi punika badhé njalari kacuwun ingkang jero sanget. Ing salebeting sekawan pasal punika kauntun sesambungan pangenalan lan panegesan bab Roh Suci minangka “Panglipur.” Roh Suci dipunsebat kaping sekawan minangka “Panglipur” ing Injil Yohanes, lan sapisan ing 1 Yohanes, nanging wonten ing ngriku tembung punika dipunterjemahaken dados “pambéla.” Tembung punika boten kapanggih wonten ing papan sanès ing Prajanjian Anyar.

Prajanjian Lawas kagungan sawijining tembung Ibrani ingkang sampun dipunjarwakaken dados “panglipur” wonten ing Ecclesiastes 4:1 lan ing Lamentations 1:9 lan 16. Katiga rujukan punika sami nedahaken bilih para panindhès sampun nindhès umating Allah, lan piyambakipun boten gadhah panglipur ingkang nyengkuyung wonten ing kasangsaran lan kuciwa ingkang dipunalami.

Pangenalan marang Roh Suci minangka “Panglipur” dipapanake ana ing pethikan nalika Gusti Yesus ngupaya nyawisake para sakabat tumrap kuciwane gedhe kang dumunung mung sawetara jam ing ngarep. Ing konteks iku Panjenengane negesake bilih sanadyan ing kahanan Panjenengane ora ana, Roh Suci bakal tetep rawuh kanggo maringi panglipur marang wong-wong mau. Kanthi ngenali Roh Suci ing konteks Panglipur, Gusti Yesus njlentrehake sipat-sipat pakaryan kang bakal katindakake dening Sang Panglipur.

Panyebutan Gusti Yesus bola-bali bab tindakane lunga lan rawuhe bali maneh, ndadekake prakara iku dhewe mapan ana ing pucuk dhaptar minangka tema utama saka perangan iki.

Yokanan 14:2–4, 18, 19, 28, 16:5–7, 10, 28, 17:11–13 iku ayat-ayat sing kanthi langsung ngrembug bab wektu tundhané ing pasemon bab sepuluh prawan. Kajaba ayat-ayat sadurungé iku, kalebu uga pethikan ing ngisor iki sing lumantar pambalèn nekanaké wektu tundhané, awit “Gusti ora mbalèni prakara-prakara sing ora gedhé wigatiné.”

Sathithik manèh, kowé ora bakal ndeleng Aku; lan manèh, sawatara mangsa, kowé bakal ndeleng Aku, awit Aku lunga marang Sang Rama. Mulane ana sawetara saka para muridé padha kandha ing antarané dhéwé, “Apa tegesé kang dipangandikakaké marang kita iki: Sathithik mangsa, kowé ora bakal ndeleng Aku; lan manèh, sawatara mangsa, kowé bakal ndeleng Aku; lan: awit Aku lunga marang Sang Rama?” Mulané padha kandha, “Apa tegesé pangandika-Né iki: Sathithik mangsa? Kita ora mangerti apa kang dipangandikakaké déning Panjenengané.” Gusti Yésus pirsá yèn wong-wong iku kepéngin takon marang Panjenengané, banjur ngandika marang wong-wong mau, “Apa kowé padha rembugan ing antaramu dhéwé bab pangandikan-Ku iki: Sathithik mangsa, kowé ora bakal ndeleng Aku; lan manèh, sawatara mangsa, kowé bakal ndeleng Aku? Satemen-temené Aku pitutur marang kowé, kowé bakal nangis lan sesambat, nanging jagad bakal bungah; kowé bakal nandhang susah, nanging kasusahane bakal malih dadi kabungahan. Wong wadon manawa lagi nglarani nglairaké, iku nandhang susah, awit waktuné wis tekan; nanging sawisé bayi iku lair, wus ora kèlingan manèh marang sangsara iku, amarga bungah yèn ana manungsa lair menyang jagad. Mangkono uga saiki kowé nandhang susah; nanging Aku bakal ndeleng kowé manèh, lan atimu bakal bungah, lan kabungahanmu ora bakal ana wong kang njupuk saka kowé.” Yokanan

16:16–22.

Paling ora ana rong puluh siji ayat ing pasal patbelas nganti pasal pitulas kang nandhani mangsa wektu nalika para murid kudu ngentèni Kristus rawuh bali. Mangsa wektu iku diwiwiti nalika séda Kristus lan lumaku terus nganti Panjenengané rawuh bali saka Sang Rama. Wektu nalika padha kudu ngentèni rawuhé bali Panjenengané nglambangaké mangsa tundha ing pasemon bab sepuluh prawan. Kaya ing cathetané Lukas ngenani para murid ing Emaus, kuciwane salib iku kanthi profètis dadi pralambang tumitahé wiwitan mangsa tundha kang ndhereki kuciwaning kapisan.

Ing pérangan kapisan saka kitab kapisan ing Kitab Suci kita manggih cariyos tumitah, lan kita nyumurupi telung Pribadi saka trio swarga. Ing pérangan kapisan saka kitab pungkasan ing Kitab Suci kita manggih telung Pribadi saka trio swarga. Ing patang pasal ingkang kita rembag punika kita manggih telung Pribadi saka trio swarga. Kanthi nyumurupi kasunyatan punika, kita saged nglebetaken patang pasalipun Yohanes ing satunggal garis ramalan tumrap Purwaning Dumadi pasal kapisan ayat satunggal dumugi pasal kalih ayat tiga, lan tumrap Wahyu pasal kapisan ayat satunggal dumugi sewelas.

Ing pethikan punika Gusti Yesus ngandika dhateng Tomas bilih manawi wonten tiyang sampun mirsa Gusti Yesus, tiyang punika sampun mirsa Sang Rama. Pethikan punika ugi mratelakaken bilih Kristus punika piyambak ingkang nglipur para murid lumantar rawuhipun, nanging nalika Panjenenganipun tindak, Panjenenganipun badhé ngutus “Panglipur” “sanès.” Roh Suci punika Panglipur, nanging Kristus ugi punika Panglipur.

Manawa kowé wus wanuh marang Aku, mesthiné kowé uga wus wanuh marang Ramaku; lan wiwit sapréné kowé padha wanuh marang Panjenengané lan wus ndeleng Panjenengané. Filipus matur marang Panjenengané, “Gusti, tuduhna dhateng kawula Sang Rama, lan punika sampun nyukupi kawula.” Gusti Yésus ngandika marang panjenengané, “Apa Aku wis suwe manggon bebarengan karo kowé, nanging kowé durung wanuh marang Aku, Filipus? Sapa sing wis ndeleng Aku, iku wis ndeleng Sang Rama; mulané kepriyé kowé bisa kandha, ‘Tuduhna dhateng kawula Sang Rama?’”
Yohanes 14:7–9.

Thomas nglambangaké wong-wong ing Adventisme sing nampik ndeleng paseksèn bab sesambunganing tritunggal swarga, sanadyan nyatané bisa waé padha wis maca paseksèn-paseksèn sing njunjung kayektèn iku bola-bali.

Lan Aku bakal nyuwun marang Sang Rama, lan Panjenengane bakal maringi kowe Panglipur liyane, supaya Panjenengane tetep nunggil karo kowe ing salawas-lawase; iya iku Rohing kayekten; kang ora bisa ditampani déning donya, awit donya ora ndeleng Panjenengane lan ora wanuh marang Panjenengane; nanging kowe padha wanuh marang Panjenengane, awit Panjenengane manggèn bebarengan karo kowe, lan bakal ana ing njero kowe. Aku ora bakal ninggal kowe tanpa panglipur: Aku bakal rawuh marang kowe. Ora suwé manèh, lan donya ora bakal ndeleng Aku manèh; nanging kowe padha ndeleng Aku: awit Aku urip, kowe uga bakal urip. Yokanan 14:16–19.

Manawa kita wus nyumurupi Gusti Yesus, kita wus nyumurupi Sang Rama. Gusti Yesus punika “Panglipur,” lan Roh Suci punika “Panglipur sanès.” Manawa kita wus nyumurupi Gusti Yesus, kita wus nyumurupi Sang Rama lan kita wus nyumurupi Panglipur. Saking kaping gangsal tembung panglipur dipunginakaken wonten ing Kitab Suci, sedaya punika dipunginakaken déning rasul Yohanes. Ing rujukan ingkang kaping gangsal, tembung punika dipunjarwakaken dados “pembéla.”

He para anakingSun cilik, prekara-prekara iki daktulisi marang kowe, supaya kowe aja padha nindakaké dosa. Lan manawa ana wong kang tumindak dosa, kita padha duwe Juru Pangantara ana ing ngarsané Sang Rama, yaiku Gusti Yesus Kristus, Kang Mursid. 1 Yokanan 2:1.

Yèn ana wong sing nglakoni dosa, kita nduwèni Panglipur, yaiku Gusti Yésus Kristus kang mursid. Juru pambélané iku wong kang nyuwunaké lan mbélani wong dosa ana ing ngarsané Allah. Paulus njlèntrèhaké pakaryané Gusti Yésus minangka Juru Pambéla kita.

Sapa ta kang ngukum? Iku Kristus kang wus séda, malah luwih saka iku, kang wus kawungokaké manèh, kang uga lenggah ana ing tengené Gusti Allah, lan kang uga ndedongakaké kita. Rum 8:34.

Gusti Yesus punika pangwakenipun tiyang dosa, ingkang kalebet ugi bilih Panjenenganipun punika Sang Panglipur. Ing bab ingkang sami, Paulus sadèrèngipun ugi sampun nedahaken bilih Roh Suci ugi dados juru panyuwun kagem kita.

Mangkono uga Sang Roh nulungi kasandhungan kita; awit kita ora padha sumurup apa kang prayoga kita panyuwun ana ing pandonga kita, nanging Sang Roh piyambak ngaturaken panyuwun kanggo kita kalawan panggresah kang ora bisa kapratelakaké. Dene Panjenengané kang mriksa manah iku pirsapa kang dadi pikirané Sang Roh, awit Panjenengané ngaturaken panyuwun tumrap para suci manut karsa Allah. Rum 8:26, 27.

Gusti Yesus lan Sang Roh Suci loro-loroné padha dipratélakaké minangka Sang Panglipur, lan mulané loro-loroné uga dadi para pambéla kang nindakaké pandonga panyuwun tumrap kita. Katelu Pribadi saka tritunggal kaswargan kabèh kaawakili ana ing pérangan Injil Yokanan sing lagi kita timbangi iki, lan manawa dipasangaké bebarengan karo paseksèn kang kapisan saka kitab kang kapisan ing Kitab Suci lan paseksèn kang kapisan saka kitab kang pungkasan ing Kitab Suci, pepadhang ngenani sesambungan lan pakaryan katelu Pribadi ing Ketuhanan iku saya cetha lan kaluhuraké.

“Sang Rama ora bisa dipratelakaké nganggo prakara-prakara kadonyan. Sang Rama iku sakabèhé kasampurnaning Kaallahan kang dumunung kanthi badan, lan ora katon déning pandelenging manungsa kang fana. Sang Putra iku sakabèhé kasampurnaning Kaallahan kang kasamèkakaké. Pangandikané Allah mratélakaké Panjenengané minangka ‘gambar wujud pribadiné piyambak kanthi cetha sampurna.’ ‘Amarga Allah banget anggoné ngasihi jagad iki, nganti masrahaké Putrané ontang-anting, supaya saben wong kang pracaya marang Panjenengané aja nganti nemu karusakan, nanging nduwèni urip langgeng.’ Ing kéné katuduhaké kapribadiné Sang Rama.”

“Sang Panglipur ingkang dipunpratélakakên déning Kristus badhé dipunkintun sawisé Panjenenganipun minggah dhateng swarga, punika Roh wonten ing sadaya kapenuhaning Kaallahan, ingkang marakakên katon kuwasaning sih-rahmat ilahi dhateng sadaya tiyang ingkang nampi lan pitados dhateng Kristus minangka Juru Slamet pribadi. Wonten tigang Pribadi ingkang gesang saking trio kaswargan. Ing asmanipun tigang panguwaos punika,—Sang Rama, Sang Putra, lan Sang Roh Suci, tiyang-tiyang ingkang nampi Kristus lumantar pitados ingkang gesang dipunbaptis, lan panguwaos-panguwaos punika badhé sesarengan nyambut damel kaliyan para subyek swarga ingkang manut wonten ing pakaryanipun supados nglampahi gesang énggal wonten ing Kristus.

“Apa kang kudu ditindakake déning wong dosa?—Pracayaa marang Kristus. Panjenengané iku kagungané Kristus, wis katuku déning getihé Putraning Allah. Lumantar ujian lan pacoban Sang Juru Slamet nebus manungsa saka pangawulaning dosa. Mulané, apa kang kudu kita tindakake supaya kaslametaké saka dosa?—Pracayaa marang Gusti Yésus Kristus minangka Juru Slamet kang ngapura dosa. Sapa waé kang ngakoni dosané lan andhap-asor ing sajroning atiné bakal nampa pangapura. Yésus iku Juru Slamet kang ngapura dosa, uga Putra ontang-antingé Allah kang tanpa wates. Wong dosa kang wis kaparingi pangapura iku kapulihaké sesambungané karo Allah lumantar Yésus Kristus, Juru Luwar kita saka dosa. Kanthi tetep lumaku ing marganing kasucèn, panjenengané dadi kawulané sih-rahmaté Allah. Marang panjenengané kaparingaké karahayon kang sampurna, kabungahan, lan katentreman, sarta kawicaksanan sejati kang asalé saka Allah.”

“Pitados marang rah kang dados pangruwatipun Gusti Yesus Kristus punika dados jaminan pangapunten. Kristus saged ngresiki sadaya dosa. Panyandhangan ingkang prasaja dhateng kakiyatan punika saben dinten badhé maringi kawicaksanan ingkang landhep dhateng manungsa, supados saged mbedakaken punapa ingkang badhé njagi jiwa ing wekdal pungkasan punika saking pangawulaning dosa. Lumantar pitados lan pandonga, lumantar kawruh bab Kristus, piyambakipun kedah ngudi kawilujenganipun piyambak.”

“Roh Suci mangertèni kita lan nuntun kita mlebu ing sakèhé kayektèn. Gusti Allah sampun maringi Putra ontang-antingipun, supados saben wong ingkang pitados dhateng Panjenenganipun boten nemahi karusakan, nanging gadhah gesang langgeng. Kristus punika Juruwilujengipun tiyang dosa. Patiipun Kristus sampun nebus tiyang dosa. Punika namung pangajeng-ajeng kita satunggalipun. Manawi kita pasrahaken diri kanthi sawutuhé, lan nindakaken kautaman-kautamanipun Kristus, kita badhé nggayuh ganjaran gesang langgeng.”

“‘Sapa sing percaya marang Sang Putra, iya nduwèni Sang Rama uga.’ Wong kang tetep nduwèni percaya marang Sang Rama lan Sang Putra, iya nduwèni Roh uga. Roh Suci iku Panglipuré, lan panjenengané ora tau nyimpang saka kayektèn.” Bible Training School, March 1, 1906.

Saliyané pepadhang tambahan bab karya lan sesambetané tritunggal swarga, pangenganan tumrap tritunggal swarga ing pethikan mau maringi paseksi yèn patang bab iki kudu digandhengké karo pekabaran sing saiki lagi kabukak segelé déning Sang Singa saka taler Yehuda.

Saksi ing carita para murid ing Emmaus, nglambangaké telung paseksèn kang mènèhi pratandha bilih mangsa kuciwa lan wektu tundha sawisé salib iku nglambangaké mangsa kuciwa lan wektu tundha kang ndhèrèk kuciwa kang kapisan. Ana sawijining saksi manèh kang negesaké bilih sajarah kang kawehaké ing patang pasalé Yohanes iku nglambangaké kaanan nalika kuciwa kang kapisan.

Ayat pungkasan saka carita tumitah, kang dadi kayektèn kapisan sing kasebat ana ing Sabdaning Allah, dipungkasi kanthi telung tembung, lan saben tembung mau diwiwiti déning salah siji saka telung aksara sing mbentuk tembung kayektèn, lan iku katata miturut urutan kang trep. Carita tumitah ing Purwaning Dumadi diwiwiti nganggo tembung, “Ing wiwitan,” lan dipungkasi nganggo telung tembung “Allah nitahake lan damel.”

Aksara kapisan saka telung tembung mau, nalika digabung, mbentuk tembung “truth”. Kisah penciptaan diwiwiti kanthi “beginning” lan dipungkasi kanthi tembung kang kanthi simbolis diwakili déning aksara-aksara sing makili Alpha lan Omega. Mangkono uga, ing pérangan pambuka kitab pungkasan ing Alkitab, Gusti Yesus kaping pindho diidentifikasi minangka Alpha lan Omega, wiwitan lan pungkasan, kang kapisan lan kang pungkasan. Telung aksara kang makili Alpha lan Omega mau maringi paseksi liyane manèh yèn pérangan ing Yohanes kudu digandhengké karo garis nabi ing wiwitan Purwaning Dumadi lan garis nabi ing wiwitan Wahyu. Paseksi mau diakoni ing sajroning gambaran bab pakaryané Sang Panglipur. Pakaryané Sang Panglipur iku pakaryan telung tataran kang diwakili déning telung aksara Ibrani sing padha mau. Tandha Alpha lan Omega maringi kita kaluwihan kanggo mapanaké patang bab iki ing konteks pawarta Wahyu bab Gusti Yesus Kristus kang kabukak segel-segelé sadurungé mangsa probation ditutup.

Pitu gludhug punika makili sekawan pathokan wekdal tartamtu (titik ing wekdal) lan tigang mangsa wekdal tartamtu ingkang dipunwiwiti kaliyan pathokan wekdal tumuruning satunggal malaekat ingkang badhé madhangi bumi kanthi kamulyanipun. Pathokan wekdal punika dados satunggaling titik ing wekdal. Pathokan wekdal kaping kalih (titik ing wekdal) punika kuciwa kapisan, ingkang ndadosaken mlebeting mangsa wekdal nundha. Mangsa wekdal nundha punika nuntun dhateng pathokan wekdal kaping tiga (titik ing wekdal) ing pundi satunggaling kayekten kabikak segelé lan punika ngasilaken satunggaling gerakan. Gerakan punika pungkasanipun dumugi ing pathokan wekdal kaping sekawan (titik ing wekdal) ingkang dipunlambangaken minangka pangadilan. Sekawan pathokan wekdal punika lan tigang mangsa wekdal punika saben-saben makili satunggaling gludhug, cacahipun dados pitu gludhug. Punika ugi makili satunggaling gabungan sekawan-tiga.

Ing artikel-artikel sadurungé kita wis ngenali yèn pangerten para pelopor ngenani pitu pasamuwan, pitu meterai, lan pitu slompret ngakoni anané “gabungan papat-telu.” Papat

pasamuwan, meterai, lan slomporet kang kapisan béda saka telung pasamuwan, meterai, lan slomporet kang pungkasan. Pitu gludhug iku makili papat tenger dalam, nanging ing sajroning papat tenger dalam iku ana telung mangsa wektu. Gabungan ilahi “papat lan telu” kang ana ing kitab Wahyu ditetepaké ing dhasaré telung seksi (pasamuwan, meterai, lan slomporet), lan para seksi mau neksèni kasahihan gabungan “papat lan telu” saka pitu gludhug ing kitab Wahyu.

Nanging sajroning garis sajarah sing diwakili déning pitu gludhug iku, ana garis wangsit liya sing didhelikaké lan béda, kang nduwèni telung tenger dalam sing béda saka pralambang sing diwakili minangka pitu gludhug. Mulané, nalika kita nimbang sesambungan wangsit antarané pitu gludhug lan sajarah sing kasingidan kang saiki lagi dibukak segelé, kita nemokaké manawa pitu gludhug nampilaké patang tenger dalam (titik-titik wektu) lan sajarah sing kasingidan nampilaké telung tenger dalam (titik-titik wektu). Kaya déné pasamuwan-pasamuwan, segel-segel, kalasangka-kalasangka, lan gludhug-gludhug, sajarah sing kasingidan iku makili telung tenger dalam sing gegandhèngan karo patang tenger dalam saka pitu gludhug. Sajarah sing kasingidan iku uga nduwèni gabungan telu-papat.

Ing sajroning sajarah sing kasimpen, kang kapacak ing sajroning pitu gludhug, ana telung tenger dalam kang béda-béda, lan saben-sabéné iku sawijining ‘titik wekdal’; tenger dalam kang kapisan lan kang pungkasan saka telu iku nggambarake sawijining kuciwa. Ana sawijining ‘wektu jangka’ kang béda antarane tenger dalam kapisan lan kapindho, lan ana sawijining ‘wektu jangka’ kang béda antarane tenger dalam kapindho lan titik wekdal katelu. Tembung “kuciwa” tuwuh saka gagasan bab sawijining janji patemon kang kecalan, lan ing tegesé ngemu penekanan marang sawijining titik wekdal. Tengah wengi uga sawijining wekdal kang tartamtu. Sajarah sing kasimpen iku digambarake lumantar telung titik wekdal kang kapisah déning rong wektu jangka: wektu tundha lan gerakan sasi kapitu.

Pratandha dalam kapisan saka sajarah sing kasamun netepaké sawijining kuciwa, lan pratandha dalam pungkasan uga netepaké sawijining kuciwa. Mulané, wiwit saka kuciwa kapisan nganti tumeka kuciwa pungkasan ana sawijining garis ramalan sing kasamun, kang nduwèni telung langkah sing padha kaya kabèh garis reformasi. Iku uga nduwèni tandha Alpha lan Omega, awit telung aksara sing mbentuk “bebener” iku cocog karo telung pratandha dalam sing diwiwiti lan dipungkasi déning sawijining kuciwa. Sajarah sing kasamun ana ing sajroning pitu gludhug iku ya iku bebener sing Sang Singa saka taler Yehuda saiki lagi mbukak segelé.

Pérangan ing Yohanes sing lagi kita rembag, diprawiti ing bab sadurungé kanthi Pesta Nedha Bengi Pungkasan, kanthi nandhesaké bilih piwulang saka patang bab iki kudu dipangan. Patang bab iku dipungkasi kanthi lampah tumuju Getsémané. Carita iku lumaku ing sajroning gerakan wiwit saka mangan nganti wiwitané krisis kayu salib. Miturut sipat kenabian, latar saka patang bab iku nemtokaké piwulang pungkasan sing kudu dipangan sadurungé pangadilan. Piwulang sing nuntun marang panutuping pangadilan iku, yaiku piwulang sing kabukak segelé ana ing kitab Wahyu, sakdurungé pangadilan katutup.

Para sakabate lan Gusti Yesus ana ing sawijining titik sajroning sajarah kenabian nalika wong-wong mau lagi diparingi pratela bab wektu tundha. Ing sajarah Millerite, Pangéran narik astanipun supaya ngasilaké pangerten tumrap pawarta Panguwuh Tengah Wengi, nanging pangerten sing ngasilaké pawarta Samuel Snow uga maringi katrangan marang para Millerite yèn wong-wong mau ana ing wektu tundhané sepuluh prawan. Para sakabat lagi waé nedha Paskah Pungkasan, lan nalika lagi nyerna pawarta iku, Kristus nerangaké wektu tundha kasebut ing patang pasalé Yohanes.

Pangertosané Samuel Snow saged didokumentasèkaké minangka reroncèning artikel, kang ngrembakaaké pangerten pungkasan kang kaandharaké minangka pekabaran Midnait Krai. Nalika pekabarané mau lagi ngrembaka, dhèwèké uga nyampekaké pekabaran iku ana ing reroncèning pasamuwan kémah. Reroncèning artikel kang nuntun marang pasamuwan-pasamuwan kémah iku ing pungkasané nggawa dhèwèké menyang pasamuwan kémah Exeter, kang lumangsung nem dina. Miturut ramalan, pekabaran Midnait Krai dikembangaké kanthi maju sethithik mbaka sethithik sajroning sapérangan mangsa. Papat bab ing Yohanes dumadi ing sajarah ramalan nalika pekabaran iku lagi dikembangaké.

Ing patang pasal tulisan Yohanes, pakaryané Roh Suci katetepaké minangka telung langkah: nyadharaké bab dosa, kabeneran, lan pangadilan. Telung langkah iki uga minangka telung pratandha dalan saka sajarah kang kapendhem, kang kakandhut ing sajroning pitung gludhug.

Nanging Aku pitutur marang kowe sakteméné: luwih becik tumrapmu manawa Aku lunga; awit manawa Aku ora lunga, Sang Panglipur iku ora bakal rawuh marang kowe; nanging manawa Aku budhal, Aku bakal ngutus Panjenengané marang kowe. Lan manawa Panjenengané wis rawuh, Panjenengané bakal mbuktèkaké marang jagad bab dosa, lan bab kabeneran, lan bab pangadilan: Bab dosa, awit wong-wong iku ora percaya marang Aku; Bab kabeneran, awit Aku tindak marang Rama-Ku, lan kowe ora bakal weruh Aku manèh; Bab pangadilan, awit panggedhéné jagad iki wis kaadili. Isih ana akèh prakara kang kudu Dakpituturaké marang kowe, nanging saiki kowe durung bisa nanggung. Nanging manawa Panjenengané, yaiku Rohing Kayektèn, wis rawuh, Panjenengané bakal nuntun kowe menyang sakèhé kayektèn: awit Panjenengané ora bakal ngandika saka sarirané dhéwé; nanging apa waé kang dirungokaké, iku kang bakal dingandikakaké; lan Panjenengané bakal mratélakaké marang kowe prakara-prakara kang bakal kelakon. Panjenengané bakal ngluhuraké Aku: awit Panjenengané bakal nampani saka apa kang dadi kagungan-Ku, lan bakal mratélakaké iku marang kowe. Yokanan 16:7–14.

Ing sajarah Millerit, Gusti Yésus ora rawuh malih kanggo mungkasi mangsa tundha nalika Pambengoking Tengah Wengi. Panjenenganipun nyingkiraké astanipun, lan nglairaké utawa ngutus Roh Suci. Roh Suci, ingkang kaweca minangka Sang Panglipur, rawuh kanggo mbuyaraké kacuwaning pangarep-arep. Panjenenganipun rawuh kanggo maringi panglipur marang wong-wong ingkang sampun kapilih, nanging ingkang bingung déning kacuwaning pangarep-arep amargi pratélan wekdal ingkang kabuktèn boten kalampahan.

Kita sadurungé wis nedahaké bilih rasul Yohanes, Yehezkiel, lan Yeremia kabèh digambaraké mangan kitab cilik kang legi kados madu ing tutuk. Ana pambédan kang disengaja ing antarané telung nabi mau, lan prakara iki asring luput saka kawigatèn.

Yehezkiel dipigunakaké kanggo nggambaraké wong-wong sing mangan kitab cilik iku, lan diparingi sawijining piwulang kanggo digawa marang pasamuwané Allah sing wis murtad. Yehezkiel nduduhaké yèn kitab sing dipangan iku nandhakaké pakaryan sing sawisé iku kudu katindakaké. Panjenengané nggambaraké piwulang sing kaparingaké marang umat Allah sing biyèn kapilih. Piwulangé iku kang ngiket umat sing biyèn kapilih mau dadi bébêndhèl-bébêndhèl sing katetepaké kanggo geni. Ing patang pasal Yohanes, Gusti Yesus nedahaké tujuan pakaryané Yehezkiel.

Élinga pangandika kang wus Dakucapaké marang kowé: abdi iku ora ngluwihi gustiné. Manawa wong-wong mau wus nganiaya Aku, wong-wong mau uga bakal nganiaya kowé; manawa wong-wong mau netepi pangandika-Ku, wong-wong mau uga bakal netepi pangandikamu. Nanging kabèh prakara iku bakal ditindakaké marang kowé marga saka asma-Ku, amarga wong-wong mau ora wanuh marang Panjenengané kang ngutus Aku. Saupama Aku ora rawuh lan ora ngandika marang wong-wong mau, mesthiné wong-wong mau ora nduwèni dosa; nanging saiki wong-wong mau ora nduwèni alesan kanggo nutupi dosané. Sing sengit marang Aku, sengit uga marang Rama-Ku. Saupama Aku ora nindakaké ana ing antarané wong-wong mau pakaryan-pakaryan kang durung tau ditindakaké déning wong liya, mesthiné wong-wong mau ora nduwèni dosa; nanging saiki wong-wong mau wus padha ndeleng lan padha sengit marang Aku lan marang Rama-Ku. Nanging iki kelakon, supaya kayektenan tembung kang katulis ana ing angger-anggeré wong-wong mau kalakon: Wong-wong mau sengit marang Aku tanpa sebab. Nanging manawa Sang Panglipur rawuh, kang bakal Dakutus marang kowé saka Rama, yaiku Rohing Kayekten kang medal saka Rama, Panjenengané bakal neksèni bab Aku. Yokanan 15:20–26.

Pakaryané Yéhezkièl, sing diwiwiti nalika dhèwèké mangan kitab gulungan iku, nglambangaké panyampèyaning sawijining piweling kang bakal katampik, nanging panampikan iku dadi bukti yèn wong-wong mau sengit marang Gusti Allah lan wis temen-temen ngebaki tuwunging mangsa pacobané.

Lan Panjenengane ngandika marang aku, Hé anak manungsa, Aku ngutus kowé marang bani Israèl, marang bangsa sing mbrontak, kang wus mbrontak marang Aku; wong-wong mau lan para leluhuré wus padha nerak marang Aku, nganti tekan dina iki. Awit wong-wong mau iku anak-anak kang kendel tanpa tata lan atiné wangkot. Aku ngutus kowé marang wong-wong mau; lan kowé kudu kandha marang wong-wong mau: Mengkéné pangandikané Pangéran Allah. Lan wong-wong mau, apa padha gelem ngrungokaké, utawa apa padha ora gelem, (awit wong-wong mau iku brayat kang mbrontak,) mesthi bakal padha sumurup yèn ana nabi ana ing satengahé wong-wong mau. Yehezkiel 2:3–5.

Pakaryané Ezekiel iku minangka paseksi nglawan umat prajanjian kang kapungkur, kaya déné Kristus tumrap wong-wong Yahudi kang rembugan mbantah, lan mulané pawartosé Ezekiel iku minangka pawartos pepènget kang pungkasan, kang ngiket umat prajanjian kang kapungkur dadi kaya alang-alang ala sajroning saképan, kang wis katetepaké kanggo geni karusakan.

“Banjur aku weruh malaékat katelu. Malaékat sing ndhereki aku ngandika, ‘Bebrayan pakaryané. Ngeri tugasé. Dhèwèké iku malaékat sing bakal milah gandum saka alang-alang, lan metèni, utawa mbuntel, gandum iku kanggo lumbung swarga. Prekara-prekara iki kuduné nyekel kabèh pikiran, sakèhé kawigatèn.’” Early Writings, 118.

Pakaryan sing dipralambangaké lumantar mangan kitab cilik iku diwiwiti nalika malaékat kang gagah prakosa mudhun mawa kitab cilik ana ing tangané. Ing sajarah malaékat kapisan, prakara iki kalakon ing tanggal 11 Agustus 1840, lan ing sajarah malaékat katelu, prakara iki kalakon ing tanggal 11 September 2001. Kaloro tanggal kasebut nggambaraké kasampurnaning wangsit-wangsit sing magepokan karo Islam, yaiku Islamé bilai kapindho utawa Islamé bilai katelu, manut urutané. Mulané Yesaya ing pasal kaping rong puluh loro, nalika njlentrehaké krisis ing lebak pandelengan tumrap wong-wong Filadelfia lan wong-wong Laodikia, mratélakaké yèn wong-wong Laodikia, yaiku bangsa pilihané Protestanisme ing taun 1840 lan Adventisme, kang dadi bangsa pilihan ing taun 2001, “kaiket déning para pamanah.” Para pamanah ing wangsit Kitab Suci iku Islam, lan nalika pandelengan ngenani Islam kasampurnakaké ing taun 1840 lan ing taun 2001, bangsa pilihan sadurungé nolak wangsit ngenani Islam kaya sing dipratélakaké déning wong-wong sing dipralambangaké déning Yehezkiel. Ing kono lan nalika iku wong-wong mau banjur kaiket minangka lalang. Pakaryané Yehezkiel yaiku nyingkiraké “jubah” sing nutupi “dosané,” kang dipralambangaké déning Gusti Yésus minangka sengit marang Gusti Allah.

Bebaning lembah wahyu. Apa kang njalari kowé saiki nganti kabèh munggah menyang payon-payoning omah? Hé kowé kang kebak geger, kutha kang rame gumuruh, kutha kang bungah; wong-wongmu kang tiwas iku ora mati dening pedhang, lan ora pejah ana ing paprangan. Kabèh para panguwasamu padha mlayu bebarengan, padha kaiket déning para pamanah; sakèhé wong kang katemu ana ing antaramu padha kaiket bebarengan, yaiku wong-wong kang wis mlayu saka kadohan. Yesaya 22:1–3.

Lan Allah nunggil kaliyan bocah iku [Ismael]; lan dhèwèké saya gedhé, lan manggon ana ing ara-ara samun, lan dadi juru manah. Purwaning Dumadi 21:20.

Ing panggonan kang ora ana wahyu, bangsa dadi rusak; nanging wong kang netepi angger-anggering Toret, begja wong iku. Wulang Bebasan 29:18.

Yeremia makili wong-wong sing mangan kitab nalika malaékat kang gagah prakosa tumedhak, kang arep madhangi bumi kanthi kamulyané, nanging sing ngalami kuciwa amarga ramalan taun 1843 ora kelakon. Yeremia kanthi profètis nggatekake manawa apa Gusti Allah wus ngapusi. Rujukan iku nyambungake Yeremia karo Habakuk loro.

Aku bakal jumeneng ana ing panggonan pangawasanku, lan mapan ana ing menara, lan bakal ngati-ati kanggo ndeleng apa kang bakal Panjenengane ngandika marang aku, lan apa kang kudu dakkandhakake nalika aku didukani. Tumuli Sang Yehuwah mangsuli aku lan ngandika, Tulisana wahyu iku, lan gamblangna ana ing papan-papan, supaya wong kang maca bisa mlayu. Awit wahyu iku isih kanggo wektu kang wus katetepake, nanging ing wekasané bakal ngandika, lan ora bakal goroh: sanadyan katon suwe, antènana; amarga iku mesthi bakal kelakon, lan ora bakal kèri. Lah, jiwaané wong kang gumunggung iku ora jujur ana ing sajroné dhèwèké: nanging wong mursid bakal urip marga saka pracayané. Habakkuk 2:1-4.

Yokanan dipigunakaké kanggo nglambangaké wong-wong sing ngalami rasa legi lan kuciwan kang pait, minangka pralambang sakabèhé sajarah wiwit tanggal 11 Agustus 1840 nganti 22 Oktober 1844.

Tumuli aku marani malaékat iku lan matur marang dheweke, “Wènèhana aku kitab alit iku.” Lan dheweke ngandika marang aku, “Jupuken lan telenen; iku bakal ndadèkaké wetengmu pait, nanging ana ing cangkemu legi kaya madu.” Banjur kitab alit iku takjupuk saka tangané malaékat mau lan dakpangan; lan ana ing cangkemku legi kaya madu; lan sanalika sawisé dakpangan, wetengku dadi pait. Wahyu 10:9, 10.

Yehezkiel nggambarake pakaryan ngaturake pesen kenabian sing ngiket lan nutup umat pilihan biyèn, kang diwiwiti nalika malaékat mudhun ing tanggal 11 Agustus 1840 lan 11 September 2001.

Nanging sira, hé anak manungsa, rungokna apa kang Dakandhakaké marang sira; aja mbrontak kaya brayat kang mbrontak iku: bukaken tutukira, lan panganen apa kang Dakparingaké marang sira. Lan nalika aku ndeleng, lah ana astan kang kauluraké marang aku; lan lah, ana gulungan kitab ana ing jeroné; lan Panjenengané mbentangaké ana ing sangarepku; lan ana tulisané ing jero lan ing njaba; lan ing kono katulisan pangadhuh, tangisan, lan bilai. Malah Panjenengané ngandika marang aku, Hé anak manungsa, panganen apa kang koktemu; panganen gulungan iki, banjur lungaa ngandika marang brayat Israèl. Mulané aku mbukak tutukku, lan Panjenengané ndadèkaké aku mangan gulungan iku. Lan Panjenengané ngandika marang aku, Hé anak manungsa, wetengira dhahar, lan isènana jeroanira nganggo gulungan kang Dakparingaké marang sira iki. Banjur aku mangan iku; lan ana ing tutukku rasane legi kaya madu. Yehezkiel 2:8-3:3.

Yeremia nggambarake sajarah wiwit 11 Agustus 1840 nganti sakdurungé Panguwuh Tengah Wengi.

Pangandikan Paduka kawruhan dening kawula, lan kawula sampun nedha; sarta pangandika Paduka dados kabingahan lan kasukaning manah kawula; awit kawula kasebat kalawan asma Paduka, dhuh Pangéran Allahing sarwa tumitah. Kawula boten lenggah ing pasamuwanipun para panyenyamah, tuwin boten remen; kawula lenggah piyambakan marga saka asta Paduka; awit Paduka sampun ngebaki kawula kalawan nepsu suci. Punapa dene kasangsaran kawula langgeng, lan tatuning kawula boten saged

waras, ingkang nampik dipun tambani? Punapa Paduka badhé dados tumrap kawula kados tiyang ingkang goroh, lan kados toya ingkang boten ajeg? Mila mekaten pangandikanipun Pangéran, Menawi sira mratobat, Aku badhé mbalèkaké sira malih, lan sira bakal madeg ana ing ngarsaku; lan menawi sira misahaké ingkang aji saking ingkang asor, sira bakal dados kados cangkem-Ku; wong-wong mau padha bali marang sira, nanging sira aja bali marang wong-wong mau. Lan Aku bakal ndadosaké sira tumrap bangsa punika dados témbok prasaja wesi tembaga ingkang dipun bètèngi; lan wong-wong mau bakal perang nglawan sira, nanging padha ora bakal ngalahaké sira; awit Aku nunggil karo sira kanggo nylametaké sira lan ngluwari sira, pangandikanipun Pangéran. Lan Aku bakal ngluwari sira saka asta para durjana, lan Aku bakal nebus sira saka asta para ingkang awon lan nggegirisi. Yeremia 15:16–21.

Yeremia nggambarake sejarah lan pekabaran kita saiki. Pekabaran saiki iku pekabaran Midnite Cry sing lagi dikembangaké kanthi bertahap ing wektu nalika umat Allah, sing dilambangaké déning Yeremia, wis “kebak” déning “bebendu,” amarga padha mikir yèn “kasangsarané” bakal “langgeng” lan “tatuné ora kena mari,” yaiku tatu sing ora bakal bisa disarasaké. Wong-wong mau wis misah saka “pasamuwan para sing ngece.” Wong-wong mau wis ora “bungah” manèh kaya biyèn nalika wiwitan padha mangan kitab iku lan kitab iku dadi “kabungahaning” “atiné.”

Nanging ana pitutur tumrap wong-wong kang ana ing kaanan iku. “Manawa sira mratobat” lan uga “manawa sira misahake barang kang aji saka kang asor” mula Gusti Allah bakal marani maneh marang wong-wong mau. Ing basa Ibrani, tembung “bakal Dakbalèkaké kowé manèh” ing pethikan iku tegesé, Gusti Allah bakal bali marang wong-wong mau, manawa wong-wong mau bali marang Panjenengané.

Mulane, pasraha marang Allah. Tahana Iblis, lan dheweke bakal mlayu saka kowé. Padha nyedhaka marang Allah, lan Panjenengane bakal nyedhaka marang kowé. Resikana tanganmu, hé para wong dosa; lan sucèkna atimu, hé para wong sing mendua pikirane. Padha nandhang sangsara, lan padha sedhah, lan padha nangisa: guyumu muga diowahi dadi ratapan, lan kabungahanmu dadi kasusahing ati. Andhap-asorana awakmu ana ing ngarsané Gusti, lan Panjenengane bakal ngluhuraké kowé. Yakobus 4:7–10.

Manawa wong-wong mau gelem nyedhak marang Gusti Allah, Panjenengane uga bakal nyedhak marang wong-wong mau. Manawa wong-wong mau gelem nindakake prakara-prakara iki, mula wong-wong mau bakal “madeg ana ing ngarsane” Sang Yehuwah lan wong-wong mau bakal dadi “cangkeme” Allah. Salajengipun Panjenengane maringi piwulang marang Yeremia (kita) bilih Panjenengane bakal ndadosaken umat-Nipun dados “témbok prunggu kang kaubengi pager” tumrap para “wong duraka,” lan sawisé iku para “kang nggegirisi” bakal nindakaké perang marang wong-wong kang kawejahi déning Yeremia. Para “wong duraka” iku minangka perlambang Daniel tumrap prawan-prawan gemblung ing Matius. Para “kang nggegirisi” makili pasatuan telu-lapis Babil modhèrn nalika krisis hukum Minggu.

Paseksèné telung nabi iku kabèh ngrembug sajarah sing padha, nanging saben-saben ngrembug telung aspek sing béda saka sajarah sing padha iku. Yeremia makili wong-wong sing nembe waé ngalami kuciwa kang kapisan, nanging durung nganti tekan tenger dalam saka Sesambat Tengah Wengi. Iki panggonan kita wiwit tanggal 18 Juli 2020. Pitakonané yaiku apa kita bakal bali. Manawa kita bali, kita bakal “ngandika” kanggo Gusti ing wektu sing pas nalika Amérika Sarékat “ngandika” kaya naga.

Sajarah kang digambarake déning Yérémia iku yaiku sajarah kita saiki, lan iku uga sajarah kang diwakili déning telung tandha dalam kang kasimpen ana ing sajroning pitu gludhug. Iku uga sajarah ing ngendi pérangan Kitab Yokanan iku dipasang kanthi profètis, awit titik tekan saka patang pasal ing Yokanan iku yaiku pakaryané Roh Suci anggoné nglipur Yérémia kang lagi pitakon apa dhèwèké wis precaya marang goroh, lan apa pawarta kang rasane mangkono legi kuwi satemené banyu kang wus gagal.

Mulané, Yeremia makili sajarah wiwit tanggal 11 September 2001 terus nganti 18 Juli 2020 nalika wektu tundha wiwit, kaya dilambangaké déning telung dina setengah simbolis sawisé iku. Nalika aku ngandika “simbolis,” aku ora ngrujuk marang sawijining ramalan wektu. Kang dakmaksud yaiku yèn tanggal 18 Juli 2020 iku wektu nalika saksi loro, yaiku Kitab Suci lan Roh Ramalan, dipatèni, lan layoné ditinggal ana ing dalam sajroning telung dina setengah miturut Wahyu bab sewelas.

Lan Aku bakal maringi kakuwasan marang saksiku loro, lan wong-wong mau bakal medhar wangsit sajrone sewu rong atus sawidak dina, ngagem bagor. Iki yaiku wit zaitun loro lan kaki dian loro kang ngadeg ana ing ngarsané Gusti Allahing bumi. Lan manawa ana wong kang arep gawe cilaka marang wong-wong mau, geni metu saka cangkemé lan ngentèkaké mungsuh-mungsuhé; lan manawa ana wong kang arep gawe cilaka marang wong-wong mau, mangkono iku wong iku kudu dipatèni. Wong-wong iki nduwèni kakuwasan kanggo nutup langit, supaya ora ana udan ing dina-dina pamedhar wangsité; lan nduwèni kakuwasan nguwasani banyu kanggo diowahi dadi getih, lan kanggo nyabet bumi kalawan sakehing pageblug, sakpira kerepé padha karsa. Lan nalika wong-wong mau wis ngrampungaké paseksèné, kéwan galak kang munggah saka telenging jurang bakal perang nglawan wong-wong mau, lan bakal ngalahaké wong-wong mau, sarta matèni wong-wong mau. Lan layoné bakal gumlétak ana ing dalam kutha gedhé, kang miturut teges rohani sinebut Sodom lan Mesir, panggonan Gusti kita uga kasalib. Lan wong-wong saka para bangsa lan taler lan basa lan umat bakal ndeleng layoné telung dina setengah, lan ora bakal nglilani layoné disarekké ing kubur. Lan wong-wong kang manggon ana ing bumi bakal bungah marga saka wong-wong mau, lan padha seneng-seneng, sarta bakal padha kirim peparing siji marang sijiné; amarga nabi loro iki wis nyiksa wong-wong kang manggon ana ing bumi. Wahyu 11:3–10.

Paseksi kang katuduhake déning kahananipun Yérémia mapan sasampunipun kuciwa, nanging sadèrèngipun Panguwuh Tengah Wengi. Yérémia kedah wangsul rumiyin sadèrèngipun piyambakipun saged dados swaraning pasen Panguwuh Tengah Wengi. Punika kahanan kita ing jaman samenika. Punika ugi latar sajarahipun papat bab ing

Yokanan ingkang kita sinaoni, lan punika ugi sajarah ingkang katuduhake déning sajarah siningid ing salebeting pitung gludhug.

Manawa kita nimbang pepadhang kang gegayutan karo “Sang Panglipur” ing paseksèn patang babipun Yokanan, kita bakal manggihaké bukti kang lubèr akèh kanggo ngakoni manawa carita punika nyariosaken bab 18 Juli 2020, kuciwa lan wektu nundha, pawartos Babak Tengah Wengi kang kabikak segelé, lan pangadilan kang badhé rawuh tumrap angger-angger dina Minggu. Bab-bab punika kaadegaké ing dhuwur struktur kenabian saking sajarah kang kasamun.

Manawa kita arep dadi kaya cangkeming Allah ana ing krisis sing enggal teka, pakaryan kita saiki yaiku “misahake barang kang aji saka kang nistha,” utawa kaya Yakobus netepake pakaryan kang padha iku, kita kudu “ngresiki” “tanganmu, he para wong dosa; lan nyucekake atimu, he para wong kang mendua pikiran. Padha nandhang sangsara, lan susah, lan nangisa: guyumu muga diowahi dadi susah, lan kabungahanmu dadi aboting ati. Andhap-asorana awakmu ana ing ngarsane Pangeran, lan Panjenengane bakal ngluhurake kowe” dadi panji ana ing tembe kang banget cedhak.

Panjenengané bakal ngedegaké sawijining panji kanggo para bangsa, lan bakal nglumpukaké wong-wong buwangané Israèl, sarta ngempalaké wong-wong Yéhuda sing kasebar saka patang pojoking bumi. Yesaya 11:12.

Kita bakal ngrampungaké pamrecahan kita ngenani patang pasal iki ing artikel sabanjuré.